

**BREVIS|| INSTRVCTIO|| AD CORROBORAN-||DOS AC
IVVANDOS MO-||RITVROS, EOS PRAESERTIM|| qui ob
flagitia sua, publica Iudi-||cum sententia morti ad-||dicti
sunt:||**

Isella, Francesco

Coloniae Agrippinae, 1588

VD16 I 344

Articulus II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60044)

IVVANDOS MORIENTES. 35

cœlo in imum Inferni barat^{um} præcipitavit. Ob vnum peccatum iratus Adamum expulit Paradiso, & ad perpetuam mortem, laboresque continuos damnauit. Propter peccatum vniuersum humanum, animantiumque genus deleuit: paucis tantum animabus exceptis. Quinque ciuitatibus offensus, misit ignem de cœlo, & exussit illas.

Genes. 3.

Genes. 7.

Genes. 19.

Hæc, aliaque iræ diuinæ argumenta poterit in mediū proferre; & subiungere, quanto est terribilius, quod iram illam sequitur. Possunt & nonnulla recenseri de pœnis inferni, commemorando exempla nonnulla damnatorum, qui alijs apparuerūt. Deinde quoque addere licebit miserum illum tantam iram Dei, tantasque pœnas subterfugere posse, si leuem hanc pœnam mortis sustineat patienter, & voluntariè. Quod videbit Dominum vultu placabili, atque benigno inuitantem eum, vt sine fine & termino secum lætetur.

Articulus II.

Postquã moriturus per timorē nō nihil est excitatus, moneatur, vt mortē suā offerat Domino: etsi ea sit exigui

gui

36 INSTRUCTIO AD

qui valoris, nihilominus suam prece-
 tur Maiestatem, vt dignetur illam in
 remissionem suorum peccatorum su-
 scipere, simul cum morte vnigeniti fi-
 lij sui, cuius dignitas est infinita. Po-
 test etiam subijci, quàm benignus est
 noster Dominus, & quàm facile pla-
 catur, dissimulatque peccata nostra,
 cum pœnitentiam agimus: quodque
 omni hora & tempore, quo dolemus,
 nobis ignoscit, & peccatorum nostro-
 rum non amplius recordatur. *Reuer-*
tatur, inquit Esaias, vir ad Dominum, &
miseretur illius: cum multus sit in misera-
tionibus. Sic & Ecclesia canit: Deus cui
propriū est misereri semper, & parcere. O-
stendit hoc olim in Dauide, Magdale-
na, Adultera, S. Petro, bono latro-
ne, & S. Paulo, alijsque ad eum recur-
rentibus. Huc adduci possunt similia
testimonia; antiqua etiā & recentia
quædā exempla, vt caprius sp̄e con-
cipiat, sperandoque in summa Dei bo-
nitate incipiat erigi in amorem illi-
us; cognoscendo namque in Deo tan-
tam clemētiam, etiam intelligit eam
ex magno amore, quo erga homines
est, procedere: hunc autem amorem
habens perspectum, excitatur ad Deū
 red-

Esaiæ 55.

2. Reg. 12.

Luc. 7.

Ioan. 8.

Luc. 23. &

23.

A&or. 9.

IVVANDOS MORIENTES. 37

redamandum. Amor enim optimum
& efficacissimum mediū est ad amo-
rem excitandum.

Articulus III.

Persuaderi quoque potest afflicto,
non iam tempus esse, vt vel in hunc,
vel in illum, qui fortè mortis illius au-
ctor, & causa esse possit oculos conij-
ciat: sed mentem ad Deum eleuet, qui
æterna sua prouidentia gubernat, &
moderatur vniuersa: sine cuius volun-
tate ne capillus capitis nostri decedit.
Ad hunc mentem suam eleuabat S.
Iob, ideoque non conquestus est de
aliquo homine, sed dixit; *Sicut Domino* Iob, 10
placuit, ita factum est mihi: sit nomen Do-
mini benedictum; omniaq; ferebat cum
patientia. In hūc respicere debet affli-
ctus, & dicere; Domine fiat voluntas
tua. Sciens autem hanc esse volunta-
tem Dei; certus sit, vtile sibi esse, vt hec
ita fiant, cum ab eo sic disponuntur,
à quo amatur plurimū. Amor ma-
tris nullius est momenti, si cum amo-
re diuino erga nos conferatur: *Num-* Esa. 49.
quid obliuisci potest, inquit ipse, *mulier*
infantem suum, vt non misereatur filio vte-
ri sui? & si illa oblita fuerit, ego tamen non
obliuiscar tui. Si mater imperfectioni-
bus